

Det er ikke information. Det er rene politiske meldinger, hvor man går ud med sin autoritet som minister, får statsbetalte penge og siger til borgerne: I skal gøre sådan og sådan. Det er virkelig et stort og nyt skridt, der er sket i statens informationsvirksomhed.

Man kan sige, at hidtil har man sådan dækket sig ind under en vis form for objektivitet, men de sidste sider i denne sidste piece er rendyrket valgpropaganda, som vi andre gør det, og det skal vi have lov til, som Det Radikale Venstre gør det, som Venstre gør det. Men det er nyt, at regeringen også gør det.

Og så vil jeg godt lige til sidst appellere lidt til det bedre jeg hos jafolkene, for de har det et eller andet sted, det ved jeg godt: Synes jasigerne ikke, at det er lidt voldsomt, det her? I en så følelsesladet sag, hvor befolkningen er dybt splittet, har man hele det her tunge artilleri, og staten bidrager også til det. Det kan da kun gå galt folkeligt set efter denne folkeafstemning.

Anden næstformand (Henning Grove):

Hr. Kristian Thulesen Dahl og derefter hr. Claus Larsen-Jensen. Og så har jeg fire korte bemærkninger, som jeg tager på stribe, og så slutter vi.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det kan altså ikke nytte noget, at hr. Claus Larsen-Jensen overhovedet ikke vil debattere det her, når professor i offentlig forvaltning Jørgen Grønnegaard Christensen siger, at vi ser, at regeringen i stigende grad bruger embedsapparatet til at producere propaganda til at markedsføre regeringens politik, og når vi i den ene hånd kan have sådan en lille terning her, som tvivlerne så kan slå med, hvis de skal finde ud af, hvad de vil stemme – det er selvfølgelig et forsøg på at få lokket folk hen til regeringens propagandapjecer i øvrigt – og vi i den anden hånd har den her fremtidens mønt.

Som hr. Holger K. Nielsen også gør opmærksom på, er det noget, der burde være rent partimateriale, som fortæller ud fra et rent partiegoistisk synspunkt, hvorfor man mener, at man skal det ene eller det andet. Hr. Claus Larsen-Jensen bør da forholde sig til det i stedet for bare heroppefra nu, jeg tror for syvende gang, at sige, at det ønsker man ikke fra Socialdemokratiets side at diskutere. Hvornår i alverden kan vi så få en diskussion om det her?

Alt imens vi står og diskuterer alle de ting, kan vi se, at euroen nu sætter ny bundrekord

over for både dollar og yen. Det er jo så et alarmerende faktum, som man bare kan tage som et kuriosum i debatten.

(Kort bemærkning).

Claus Larsen-Jensen (S):

Økonomiministeren har svaret på en række af de ting, hr. Keld Albrechtsen rejste.

Til hr. Keld Albrechtsen: Jeg synes ærlig talt, jeg har et større demokratisk problem med, at vi som danskere ikke har indflydelse på noget, som vi alligevel skal leve efter, og som gælder noget så vigtigt som vores pengepolitik og vores rentepolitik. Det er da et demokratisk problem ikke at have den indflydelse.

Og så efterlyste hr. Keld Albrechtsen, om ikke vi kan gøre det lidt bedre. Den amerikanske præsidentkandidat Al Gore rejser i øjeblikket rundt og siger: We have to ask ourselves: Can't we do it even better? Jeg synes egentlig, det er et meget godt eksempel på, hvordan man andre steder i verden kan overtage et udtryk fra dansk politik, og vi kan faktisk godt have stor international indflydelse på den slags ting og sager.

Så til hr. Holger K. Nielsen og hr. Kristian Thulesen Dahl: Alle de indlæg, der har været heroppe, har jo handlet om den piece. Det er jo lige før, man laver Folketinget om til den demokratiske tidsskriftshylde. Jeg har svært ved at se, at det er det, der sådan set er det væsentligste i denne her debat. Lad os holde os til det, der er indholdet i det, danskerne skal stemme om.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg er fuldstændig enig med den socialdemokratiske ordfører, hr. Claus Larsen-Jensen, i, at det måske nok er lidt spekulativt at forestille sig en verdensvaluta sådan lige med det første. Det var jo heller ikke det, jeg talte om, så jeg fatter faktisk ikke, hvorfor den socialdemokratiske ordfører begyndte at bringe det ind i debatten, men det gjorde han altså. Det kan vi jo diskutere en anden gang.

Pointen er bare, at svaret på den valutaspekulation, man oplever i verden, jo ikke er, at der er 120 valutaer i stedet for 130 valutaer. Det fjerner jo ikke valutaspekulationen. Valutaspekulationen fortsætter, også med konsekvenser for dansk økonomi. Og når der står i denne her piece: »Spekulanter kan ikke længere skade den danske økonomi, hvis vi stemmer ja til euroen«,